

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

La desorientació augmenta

Manca un projecte alternatiu creïble

El debat sobre l'orientació política del Govern que es va fer al Consell General la setmana passada, el "més àton dels últims temps" (Editorial del Bondia del 20 de juny del 2025), un "debat sense ambició" (Editorial del Diari d'Andorra del 20 de juny del 2025), ha estat, clarament, un debat decebedor.

S'ha instal·lat així la sensació ciutadana que dos anys abans del moment electoral es pot fer qualsevol cosa, generant així unes expectatives exagerades en el que governa. Uns i altres –govern i oposició– desconeixen les limitacions de l'acció de Govern en una societat complexa, amb constrenyiments de diversa mena.

Els governs acostumen a resistir força al davant d'una mala oposició, qui més es desgasta aleshores és la mateixa oposició. Som aquí, ara mateix, al Consell General de l'estiu 2025. L'oposició brilla per la seva inconsistència. La primera obligació de l'oposició és aconseguir que l'opinió pública vegi insòlit al Govern i no li sembli insòlit que l'oposició pugui arreglar el desgavell. Però no s'ha pogut, o sabut, aconseguir presentar la més mínima alternativa.

No és pas exagerat dir que acabat el debat no hi ha res més evident que l'absència de qualsevulla proposta estable i creïble, que pugui generar confiança en la possibilitat d'un altre govern. No hi ha res aclarit que no sigui el cansament de la ciutadania davant una penosa política de telenovel·la de mai acabar.

En política, tanmateix, no hi

ha cap passat que no es pugui reconduir. Però el que cal és afitar el futur agafant la iniciativa, perquè l'equació ideal no existeix.

Malgrat aquesta evidència, hi ha partits que assumeixen una identitat mutant, de perfil variable, en contínua adaptació al dictat de les enquestes i a les demandes de la conjuntura. Això els porta sovint a envair l'espai del rival polític, amb l'esperança de robar-li vots.

Ja no importa qui ets, sinó qui dius –o diuen– què ets.

Amb tants moviments quedarem tots ben marejats.

Després d'haver escoltat aquest darrer debat del Consell General és fàcil arribar a la con-

conseguir transmetre confiança en termes d'una hipotètica gestió més eficaç que la seva. I cap no és capaç d'explicar de manera convincent com ens portarien a un reforçament de la relació amb la Unió Europea si en tinguessin oportunitat.

Amb aquest escenari polític no ens pot pas estranyar que les enquestes facin aparèixer un augment de la desafecció ciutadana.

La desafecció ve perquè molta gent, que havia disposat la seva confiança en les forces polítiques que va enviar, amb el seu vot, a les institucions s'ha trobat absolutament decebuda, abandonada.

I davant del discurs articulat del Govern, les paraules grandiloqüents d'algun opositor sonen encara més buides quan no connecten amb la vida de la gent.

Quatre frases fetes no són un projecte de país. Darrere la semàntica hi ha d'haver orientació política. Una actitud teatral és una postura, no pas una visió de país.

Ha quedat clar que no se sap fer oposició, funció que ha de consistir a resistir veure's arrossegat pel discurs imposat pel Govern, controlar-lo i, encara que cada vegada interessin menys els programes, davant la creixent personalització de la política i el domini de l'aparença i l'estil, oferir visions distintes de la realitat política.

Com deia Albert Camus: quan les coses es compliquen hi ha gent que, "com que no tenen prou caràcter, s'entreguen a una doctrina".

**Els governs
acostumen a
resistir força
davant d'una mala
oposició**

clusió que en la política andorranavui hi ha força personatges que haurien resultat inversemblants en altres èpoques. I, tanmateix, encaixen harmònicament en el paisatge erosionat i en davallada que tenim instal·lat a les institucions.

La setmana passada ha quedat clar al Consell General que enfront del govern de DA hi ha una colpadora manca d'un projecte polític alternatiu creïble en qualsevol dels dos fronts, tant en el de la gestió com en el del projecte nacional, de país.

Cap dels partits que li pretenen disputar l'hegemonia no